

ОМ

*пройчы сямёх колавартных
апанутых ва ўсе выявы
сілы іх мне няхай Пан мовы
сутвы іх мне даруе сёньня*

*прыйдзі знову о Пане Мовы
разам з божай мысляй сваёю
укладзі о Пане багацьця
ува мне хай жа будзе Слова*

*спалучы і зьяднай сягонья
нібы лука канцы цяцівай
укладзі Пане Мовы ўнутар
ува мне хай жа будзе Слова*

*прызываем мы Пана Мовы
хай і нас прызаве Пан Мовы
хай жа злучымся мы са Словам
хай мяне не пакіне Слова*

Атхарва-веда, 1.1

.H.H.

ЗЬВЕРШЫ

ДАРОГА МОВЫ

я выйду колісь з дому каб вынайсьці бяздом'е
на мне яго кляймо што ўкажа слушны сьлед
памкну дарогай мовы непадуладны стоме
сьцямянею безьлічкроць адно каб разаднець

куды б я не прыйшоў я буду чуцца прышлым
і адусюль зыходзіць настойліва нямы
мой голас сэрца будны насустрач з Усявышнім
яшчэ зьбіваецца з малітвы на шумы

мая радзіма ў слове заве мяне пранозна
мой звар унутраны вядзе мяне пад дых
каб гэты сьцег балеў мне назаўсёды ўрознак
мне выбар шчасьця тут ня даны ні на міг

у мне качуе кроў ардой нязнанай сілы
і мысль ня выславіць што ные у касьцях
я чую трымт сусьвету што ломіцца мне ў жылы
я на ігле надрыву я ў прыступе жыцьця

ПАЎСТАНЬНЕ

хто двор пабачыць пасярод двароў
хто выклік кіне ўладару ключоў
ахінецца ў ноч і дазор прысьпіць
ператне сем сыцен і спляцецца ў ніць
хто напне зь сябе цеціву пуці
хто стралой маста дасягне гары
каб паўстаць самім вераёй варот
увайсьці туды дзе крыніца вод

МОСТ

нібы рака я намываю мель
мялю дыханьне у муку маўленьня
бясконцы мост заменіць карабель
застылы сьлед запомніць напраменьне

агні сяліб мяне цураюць прэч
у стыні ночы тые маё слова
жаротвы жар зьнікае у нівеч
вугольле сьцег а ногі дровы

мой дом нідзе яго апоры дым
мой род яшчэ народзіцца аднойчы
мой вечны доўг ня вызнаны нікім
мяне прадоўжыць да варотаў моўчы